

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
11 Ιουλίου 1985 *

Στην υπόθεση 42/84,

Remia BV, εταιρία περιορισμένης ευθύνης, με έδρα την κοινότητα Den Dolder (Κάτω Χώρες),

F. A. de Rooij, διευθυντής της, κάτοικος της κοινότητας Den Dolder (Κάτω Χώρες),
και

NV Verenigde Bedrijven Nutricia, ανώνυμη εταιρία, με έδρα την κοινότητα Zoetermeer (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενοι από τον C. A. J. Cuij, δικηγόρο Άμστερνταμ, καθώς και από τον A. F. de Savornin Lohman και τον I. G. F. Cath, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο L. H. Dupong, 14 A, rue des Bains,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. van der Esch, επικουρούμενο από τον T. R. Ottervanger, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Beschel, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Sluyck BV, υπό εκκαθάριση εταιρία, που προηγουμένως είχε την επωνυμία Luycks Producten BV, με έδρα το Diemen, Κάτω Χώρες, και γραφεία στο Ede, Gld., Κάτω Χώρες, εκπροσωπούμενη από τους G. Loos και C. Hamburger, δικηγόρους Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. Loesch,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 1983, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (EE L 376, σ. 22),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Ο. Due, πρόεδρο τμήματος, Κ. Κακούρη, U. Everling, Y. Galmot και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz

γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Φεβρουαρίου 1984, η εταιρία Remia BV, ο διευθυντής της F. A. de Rooij και η εταιρία NV Verenigde Bedrijven Nutricia (εφεξής οι προσφεύγοντες) άσκησαν δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης προσφυγή, με την οποία ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1983, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογή του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ L 376, σ. 22).
- 2 Η ανώνυμη εταιρία NV Verenigde Bedrijven Nutricia (εφεξής Nutricia), με έδρα τις Κάτω Χώρες, παρασκευάζει διαιτητικές και παιδικές τροφές. Το 1974 απέκτησε δύο επιχειρήσεις οι οποίες έγιναν θυγατρικές της: την εταιρία Remia BV (εφεξής Remia), η οποία ανήκε στον de Rooij και η οποία παρασκεύαζε κυρίως σάλτσες Remia, μαργαρίνες και βασικά προϊόντα για την αρτοποιία, και την εταιρία Luycks Producten BV (εφεξής εταιρία Luycks), η οποία παρασκεύαζε σάλτσες με το σήμα « Luycks », καθώς και καρυκεύματα. Από το 1974 μέχρι το 1976 οι δυο αυτές εταιρίες διατήρησαν τις δικές τους υπηρεσίες πωλήσεως και συνέχισαν την παλιά τους παραγωγή.
- 3 Στις αρχές του 1977, η Nutricia, προκειμένου να βελτιώσει την αποδοτικότητα των θυγατρικών της εταιριών, αποφάσισε να αναδιοργανώσει τον τρόπο διαθέσεως στο

εμπόριο των προϊόντων τους, ιδίως ενόψει των οικονομικών δυσχερειών που αντιμετώπιζε η Luycs. Από το 1977 μέχρι το 1978, μολονότι δεν άλλαξε η νομική κατάσταση και η παραγωγή των δύο επιχειρήσεων Luycs και Remia, μεταβλήθηκε, χάριν ορθολογικότερης οργάνωσης, ο τρόπος λειτουργίας των υπηρεσιών πωλήσεως των δύο εταιριών.

- 4 Το 1979, η Nutricia προέβη σε αναδιοργάνωση του παραγωγικού της μηχανισμού συγκεντρώνοντας την παρασκευή των σαλτσών στη Remia, ενώ η παρασκευή των καρυκευμάτων και αρτυμάτων παρέμεινε στη Luycs. Η αναδιάρθρωση αυτή ανταποκρινόταν, μεταξύ άλλων, στην επιθυμία διευκολύνσεως της μεταβίβασης των Remia και Luycs.
- 5 Με συμφωνία της 31ης Αυγούστου 1979, η Nutricia μεταβίβασε τη Remia, όπως είχε αναδιοργανωθεί, στον παλιό της ιδιοκτήτη de Rooij και η εταιρία έγινε New Remia. Η συμφωνία αυτή ονομάστηκε « συμφωνία σάλτσες ». Με δεύτερη συμφωνία της 6ης Ιουνίου 1980, η Nutricia μεταβίβασε τη θυγατρική της Luycs, όπως είχε αναδιοργανωθεί, στην εταιρία Zuid-Hollandse Conservenfabriek (εφεξής Zuid) και η εταιρία Luycs έγινε Luycs-Zuid, κατόπιν Sluyck. Η Zuid είναι θυγατρική του αμερικανικού ομίλου Campbell. Η συμφωνία αυτή της 6ης Ιουνίου 1980 ονομάστηκε « συμφωνία καρυκεύματα ».
- 6 Οι δυο παραπάνω συμφωνίες μεταβίβασης περιλάμβαναν ρήτρες απαγορεύσεως του ανταγωνισμού που προορίζονταν να προστατεύσουν αυτούς που απέκτησαν τις εταιρίες από τον άμεσο ανταγωνισμό στην ίδια αγορά εκ μέρους του μεταβιβάσαντος.
- 7 Το άρθρο 5 της « συμφωνίας σάλτσες » όριζε ότι η Nutricia ανέλαμβανε την υποχρέωση να απέχει επί 10 έτη από κάθε πώληση ή άμεση ή έμμεση παρασκευή σαλτσών στην ολλανδική αγορά και εγγυόταν για την τήρηση αυτής της υποχρέωσης από τη Luycs. Στη Luycs επιτράπηκε προσωρινώς να παρασκευάζει και να πωλεί σάλτσες για εξαγωγή και, σε εξαιρετικά περιορισμένη έκταση, για την ολλανδική αγορά, αλλά μόνο μέχρι την 1η Ιουλίου 1980.
- 8 Στη συμφωνία « καρυκεύματα », που συνήφθη μεταξύ της Nutricia και της Zuid, το άρθρο V.1.f επεξέτεινε και στη Luycs-Zuid τον περιορισμό που προέβλεπε το άρθρο 5 της « συμφωνίας σάλτσες ». Εξάλλου, δυνάμει των όρων του άρθρου IX.1, η Nutricia ανέλαβε την υποχρέωση να απέχει επί 5 έτη, « άμεσα ή έμμεσα από κάθε παρασκευή ή πώληση καρυκευμάτων ή αρτυμάτων στις ευρωπαϊκές χώρες ».

- 9 Δεδομένου ότι η εταιρία Campbell γνωστοποίησε στους προσφεύγοντες ότι θεωρούσε τη ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού που είχε επιβληθεί στη Luycs ως αντίθετη προς το άρθρο 85 της Συνθήκης, το γεγονός αυτό ώθησε τους προσφεύγοντες στο να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή τον Ιούνιο και Ιούλιο 1981 τις δύο συμφωνίες μεταβιβάσεως και να ζητήσουν όχι αρνητική βεβαίωση αλλά χορήγηση εξαιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3.
- 10 Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1983, η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η διάρκεια και η έκταση εφαρμογής των προαναφερθεισών ρητρών απαγορεύσεως του ανταγωνισμού ήταν υπερβολικές και συνιστούσαν περιορισμό του ανταγωνισμού, ότι επηρεαζόταν το ενδοκοινοτικό εμπόριο, και ότι οι ρήτρες αυτές δεν μπορούσαν να υπαχθούν στην ευεργετική εξαίρεση του άρθρου 85, παράγραφος 3, απέρριψε την αίτηση που της είχε υποβληθεί.
- 11 Υπ' αυτές τις περιστάσεις, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή, με την οποία ζητείται από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει « ότι η ρήτρα που απαγορεύει τον ανταγωνισμό, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1 της εν λόγω απόφασης δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, ασφαλώς δε όχι από (ήδη) την 1η Οκτωβρίου 1983, ή τουλάχιστον ότι η Επιτροπή κακώς δεν εφάρμοσε το άρθρο 85, παράγραφος 3 » και, επιπλέον, να κρίνει το Δικαστήριο ότι κακώς η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνθηκε στον de Rooij.

Επί του περιεχομένου των αιτημάτων της προσφυγής

- 12 Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την ασαφή διατύπωση τόσο της προσβαλλόμενης απόφασης όσο και των αιτημάτων των προσφευγόντων, τους κάλεσε να προσδιορίσουν το ακριβές περιεχόμενο των αιτημάτων τους, ενώ ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει την έννοια του άρθρου 2 της απόφασής της.
- 13 Από τις απαντήσεις που δόθηκαν στο Δικαστήριο συνάγεται ότι, όπως άλλωστε αναγνώρισαν και οι προσφεύγοντες κατά την προφορική διαδικασία, η απόφαση της Επιτροπής δεν αμφισβητείται καθόσον αναφέρεται ειδικά στη « συμφωνία καρυκεύματα » και ότι το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να νοηθεί ως εξής: η ρήτρα που απαγορεύει τον ανταγωνισμό και περιλαμβάνεται στο άρθρο 5 της « συμφωνίας σάλτσες », που συνήφθη στις 31 Αυγούστου 1979, καθώς και η ρήτρα που απαγορεύει τον ανταγωνισμό και περιλαμβάνεται στο άρθρο V.1.f της « συμφωνίας καρυκεύματα » που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1980, συνιστούν, από την 1η Οκτωβρίου 1983, παράβαση των διατάξεων του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 14 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα αιτήματα των προσφευγόντων αποσκοπούν στην ακύρωση:
- ολόκληρου του άρθρου 1 της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο αφορά την περιλαμβανόμενη στη « συμφωνία σάλτσες », ρήτρα που απαγορεύει τον ανταγωνισμό, καθόσον αναφέρεται στη μετά την 1η Οκτωβρίου 1983·
 - του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον αφορά την επέκταση της περιλαμβανόμενης στη « συμφωνία σάλτσες » ρήτρας που απαγορεύει τον ανταγωνισμό στην εταιρία Zuid, και επίσης αποκλειστικά όσον αφορά την μετά την 1η Οκτωβρίου 1983 περίοδο·
 - του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον απέρριψε την αίτηση εξαιρέσεως κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, όσον αφορά την περιλαμβανόμενη στη « συμφωνία σάλτσες » ρήτρα που απαγορεύει τον ανταγωνισμό και καθόσον απέρριψε την αίτηση ίδιας εξαιρέσεως, όσον αφορά την επέκταση στην εταιρία Zuid της εν λόγω ρήτρας που απαγορεύει τον ανταγωνισμό·
 - του άρθρου 4 της προσβαλλόμενης απόφασης εντός των ίδιων ορίων με αυτά που εκτίθενται αμέσως προηγουμένως·
 - του άρθρου 5 της ίδιας απόφασης, μόνο καθόσον ο de Rooij αναφέρεται ως αποδέκτης της εν λόγω απόφασης.

Επί της φύσεως των προβαλλόμενων από τους προσφεύγοντες λόγων και της ένστασης που πρόβαλε σχετικά η Επιτροπή

- 15 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι προσφεύγοντες δεν πρόβαλαν κανένα λόγο, με τον οποίο να ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, και ότι εσφαλμένα στήριξαν την επιχειρηματολογία τους επί της δήθεν ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης. Η Επιτροπή συνάγει σχετικώς ότι λόγω ενός τόσο ανακριβούς νομικού χαρακτηρισμού τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη, ούτε χρειάζονται καν να εξεταστούν.
- 16 Πρέπει να τονιστεί ότι για να μπορούν να εξεταστούν από το Δικαστήριο οι προβαλλόμενοι λόγοι πρέπει να έχουν επαρκώς προσδιοριστεί στην προσφυγή, ώστε να καταστεί σαφές αν περιλαμβάνονται σ' αυτούς που απαριθμεί το άρθρο 173 της Συνθήκης. Υπό τις περιστάσεις της προκειμένης περίπτωσης συνάγεται με αρκετή σαφήνεια από την προσφυγή ότι οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι, όσον αφορά τόσο την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης όσο και την απόρριψη της αίτησης εξαιρέσεως κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, η Επιτροπή βασίστηκε επί ανεπαρκούς αιτιολογίας που στηρίζεται σε ανακριβή ουσιαστικά περιστατικά και εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης περίπτωσης. Επομένως, η ένσταση της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

Επί της εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ

- 17 Καταρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε, χωρίς άλλωστε να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού από τους προσφεύγοντες, ότι το γεγονός ότι σε μία σύμβαση μεταβίβασης επιχειρήσεως περιλαμβάνονται ρήτρες που απαγορεύουν τον ανταγωνισμό δεν αρκεί, από μόνο του, ώστε παρόμοιες ρήτρες να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 18 Προκειμένου να εκτιμηθεί αν παρόμοιες ρήτρες εμπίπτουν ή όχι στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, πρέπει να εξεταστεί πώς θα διαμορφωνόταν ο ανταγωνισμός αν έλειπαν οι ρήτρες αυτές.
- 19 Σε μια τέτοια περίπτωση, εφόσον ο πωλητής και ο αγοραστής θα συνέχιζαν να βρίσκονται σε κατάσταση ανταγωνισμού και μετά τη μεταβίβαση, καταφαίνεται ότι η συμφωνία μεταβίβασης επιχειρήσεως δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Πράγματι, ο πωλητής ο οποίος γνωρίζει άριστα τις ιδιαιτερότητες της μεταβιβαζόμενης επιχείρησης, θα εξακολουθούσε να έχει τη δυνατότητα να προσελκύει εκ νέου, αμέσως μετά τη μεταβίβαση, την παλιά του πελατεία, καθιστώντας έτσι μη βιώσιμη την εν λόγω επιχείρηση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι περιλαμβανόμενες σε συμβάσεις μεταβίβασης επιχειρήσεως ρήτρες απαγορεύσεως του ανταγωνισμού έχουν, καταρχήν, το προσόν να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα και την αποτελεσματικότητα της μεταβίβασης αυτής. Γι' αυτό μάλιστα το λόγο, συντελούν στην ενίσχυση του ανταγωνισμού μέσω της αυξήσεως του αριθμού των υφιστάμενων στην εν λόγω αγορά επιχειρήσεως.
- 20 Για την επίτευξη του ευνοϊκού αυτού αποτελέσματος επί του ανταγωνισμού πρέπει, επιπλέον, οι ρήτρες αυτές να είναι απαραίτητες για τη μεταβίβαση της επιχείρησης, η δε διάρκεια και το πεδίο εφαρμογής τους να περιορίζονται αυστηρά στην επίτευξη του στόχου αυτού. Επομένως, ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, τέτοιες ρήτρες δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1.
- 21 Εντούτοις, μολοντί οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν καταρχήν το συλλογισμό αυτό καθαυτό, αμφισβητούν τον τρόπο με τον οποίο η αρχή αυτή εφαρμόστηκε στην προκείμενη περίπτωση, υποστηρίζοντας, αφενός, ότι η ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού που περιλαμβάνεται στη « συμφωνία σάλτσες » δεν επηρεάζει το ενδοκοινωνικό εμπόριο, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και αφετέρου ότι, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της εν λόγω μεταβίβασης, η Επιτροπή αιτιολόγησε ανεπαρκώς την απόφασή της και εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά, περιορίζοντας σε τέσσερα χρόνια τον επιτρεπόμενο χρόνο

διάρκειας της ρήτηρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού που συνόδευε τη μεταβίβαση αυτή.

- 22 Πρώτον, όσον αφορά την προϋπόθεση του επηρεασμού του ενδοκοινοτικού εμπορίου, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, για να μπορεί μια συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών πρέπει, βάσει ενός συνόλου νομικών ή πραγματικών αντικειμενικών στοιχείων, να επιτρέπει να θεωρηθεί με αρκετή πιθανότητα ότι μπορεί να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά τα εμπορικά ρεύματα μεταξύ κρατών μελών κατά τρόπο που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων μιας ενιαίας αγοράς μεταξύ κρατών. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης (απόφαση της 17.10.1972, *Cementhandelaren*, 8/72, *Jurispr.* σ. 977), ότι μια τέτοια πρακτική περιοριστική του ανταγωνισμού, η οποία επεκτείνεται στο σύνολο του εδάφους κράτους μέλους, έχει, από την ίδια της τη φύση, ως αποτέλεσμα την εδραίωση στεγανοποιήσεων εθνικού χαρακτήρα, εμποδίζοντας έτσι την οικονομική αλληλοδιείσδυση που επιδιώκεται από τη Συνθήκη.
- 23 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η επίμαχη ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού αφορά το σύνολο του εδάφους των Κάτω Χωρών. Εξάλλου, οι όροι του άρθρου 5 « της συμφωνίας σάλτσες », οι οποίοι απαγορεύουν στις εταιρίες *Nutricia* και *Luycs* κατόπιν *Zuid* να πωλούν ή να παρασκευάζουν άμεσα ή έμμεσα σάλτσες στην ολλανδική αγορά, δεν αναφέρονται μόνο στην παρασκευή σαλτσών επί εθνικού επιπέδου, αλλά συνεπάγονται επίσης, για τις εταιρίες αυτές, την απαγόρευση πωλήσεως σαλτσών που είχαν προηγουμένως εισαχθεί από άλλα κράτη μέλη. Τέλος, δεν αμφισβητείται ότι η *Remia* κατέχει το σημαντικότερο ατομικό μερίδιο της ολλανδικής αγοράς των εν λόγω σαλτσών.
- 24 Από τις προηγούμενες σκέψεις πρέπει να συναχθεί ότι η Επιτροπή εκτίμησε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης περίπτωσης, θεωρώντας ότι η επίμαχη ρήτρα μπορούσε να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 25 Δεύτερον, όσον αφορά τον τετραετούς διάρκειας περιορισμό της ρήτηρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι, αφενός, ανεπαρκώς αιτιολογημένη, αφετέρου, βασίζεται επί ορισμένων ουσιαστικά ανακριβών περιστατικών και επί εσφαλμένης εκτιμήσεως του συνόλου των περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης.
- 26 Όσον αφορά την εκτίμηση της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να τονιστεί ότι κατά πάγια νομολογία, όπως επίσης τελευταία διευκρίνισε το Δικαστήριο,

με την απόφασή του της 17ης Ιανουαρίου 1984 (VBVB κ.ά. κατά Επιτροπής, 43 και 63/82, Συλλογή 1984, σ. 19), καίτοι δυνάμει του άρθρου 190 της Συνθήκης η Επιτροπή υποχρεούται να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά τα οποία στηρίζουν την αιτιολογία της απόφασης καθώς και τη νομική συλλογιστική που την οδήγησαν να λάβει την εν λόγω απόφαση, η διάταξη αυτή δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να πραγματευτεί όλα τα πραγματικά και νομικά σημεία που συζητήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία. Η αιτιολογία μιας βλαπτικής απόφασης πρέπει να επιτρέπει στο Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχο του ως προς τη νομιμότητα και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να γνωρίζει κατά πόσο η απόφαση είναι αιτιολογημένη.

27 Από την ίδια την εξέταση της προσβαλλόμενης απόφασης συνάγεται ότι οι οικονομικές και εμπορικές σχέσεις των διαδίκων εξετάστηκαν από την Επιτροπή στην 4η, 5η και 32η αιτιολογική σκέψη της εν λόγω απόφασης και ότι στην 8η και 12η αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης απόφασης δόθηκε ικανοποιητική απάντηση στο επιχείρημα που αντλείται από το γεγονός ότι το σήμα Luycxs είναι γνωστό στο κοινό· τέλος, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως στην 11η και 31η αιτιολογική της σκέψη, έδωσε ικανοποιητική απάντηση στην επιχειρηματολογία που στηρίζεται στο πρόβλημα της μεταβίβασης της υπηρεσίας πωλήσεως Luycxs. Έτσι, η αιτιολογία αυτή επέτρεψε στους προσφεύγοντες να έχουν όλα τα αναγκαία στοιχεία για να γνωρίζουν αν η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν αιτιολογημένη, να καταθέσουν εγκαίρως στο Δικαστήριο, σχετικά με το ζήτημα αυτό, επαρκώς εμπεριστατωμένο επιχείρημα, έδωσε δε σ' αυτό τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως τον έλεγχο του επί της νομιμότητας της εν λόγω απόφασης. Υπό τις περιστάσεις αυτές πρέπει, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, να απορριφθεί ο λόγος που στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.

28 Όσον αφορά το λόγο που στηρίζεται στο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται επί ορισμένων ανακριβών γεγονότων, καθώς και σε εσφαλμένη εκτίμηση του συνόλου των πραγματικών περιστατικών της προκειμένης περίπτωσης, οι προσφεύγοντες προσάπτουν, πιο συγκεκριμένα, στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τρία στοιχεία απολύτως χαρακτηριστικά της έπιμαχης μεταβίβασης: την ελλειμματική, από οικονομική άποψη, κατάσταση της εταιρίας Remia κατά τη μεταβίβαση της και τον υφιστάμενο συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ της Remia, αφενός, και της Nutricia και Zuid-Campbell, αφετέρου, το γεγονός ότι το σήμα Luycxs δεν μεταβιβάστηκε οριστικά κατά τη μεταβίβαση αλλά για διάστημα δυο μόνο ετών, ενώ η εταιρία Luycxs συνέχισε ταυτόχρονα τις δραστηριότητές της στον ίδιο κλάδο, χρησιμοποιώντας το ίδιο σήμα για άλλα προϊόντα· τέλος, το γεγονός ότι το προσωπικό του τμήματος πωλήσεων της Luycxs, το οποίο γνώριζε άριστα την αγορά των σαλτσών, δεν μεταφέρθηκε στην εταιρία Remia κατά τη μεταβίβαση, αλλά παρέμεινε στη Luycxs και, στη συνέχεια, εντάχθηκε στον όμιλο Campbell που έγινε έτσι ένας ενδεχομένως επικίν-

- δυνος ανταγωνιστής της εταιρίας Remia. Από τα στοιχεία αυτά οι προσφεύγοντες συνάγουν ότι στην προκειμένη περίπτωση μια δεκαετούς διάρκειας ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού δεν ήταν υπερβολική, διότι περιελάμβανε δυο έτη για να διασφαλιστεί η μεταβατική περίοδος και να γίνει γνωστό το νέο σήμα και, κατόπιν, οκτώ έτη για να δημιουργηθεί πελατεία και να αποφευχθεί νέα διείσδυση στην αγορά εκ μέρους του μεταβιβάσαντος.
- 29 Αντιστρόφως, η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα εταιρία Sluyck BV, φρονούν ότι, εν πάση περιπτώσει, διάστημα τεσσάρων ετών, δηλαδή δύο ετών για τη θέση ενός νέου σήματος και δύο ετών για τη δημιουργία πελατείας, ήταν εν προκειμένω περισσότερο από αρκετό. Άλλωστε, τα ίδια τα μέρη είχαν συμφωνήσει αρχικά κάτι τέτοιο.
- 30 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ακριβώς ενόψει του συνόλου των κριτηρίων που διευκρινίζονται στην απόφασή της και εκτιμώντας επιμελώς όλες τις ιδιαίτερες περιστάσεις της προκειμένης περίπτωσης κατέληξε στην πεποίθηση ότι η δεκαετής απαγόρευση ανταγωνισμού που συμφωνήθηκε τελικά μεταξύ των μερών, ήταν σαφώς υπερβολική και ότι μόνο διάρκεια τεσσάρων ετών δικαιολογούνταν αντικειμενικά.
- 31 Εξάλλου, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι δεν πρέπει να δοθεί καμιά ιδιαίτερη από νομική άποψη σημασία στην οικονομική κατάσταση των μερών στη σύμβαση μεταβιβάσεως, διότι δεν είναι δυνατό μια περιοριστική του ανταγωνισμού συμφωνία να εξαιρεθεί από την απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, για το λόγο και μόνο ότι επιτρέπει να επιβιώσει η επιχείρηση. Κατά την Επιτροπή, η κατάσταση αυτή έπρεπε απλώς να έχει ως συνέπεια μεταβολή της τιμής μεταβιβάσεως και όχι επέκταση της ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού.
- 32 Η Επιτροπή προσθέτει ακόμα ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έπρεπε απλώς να επιτραπεί στη Remia να εδραιώσει παλιές εμπορικές σχέσεις με τους δικούς της αγοραστές σε μια αγορά, όπου οι σάλτσες Luyccks δεν είχαν μπορέσει να πωληθούν από την εταιρία Luyccks ή από την Campbell, περιορισμός τετραετούς διάρκειας της ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού υπεραρκούσε για να καταστεί δυνατό στην εταιρία Remia να παγιώσει πράγματι τη θέση της στην αγορά, αρκεί η εταιρία αυτή να υιοθετούσε μια δραστήρια ανταγωνιστική συμπεριφορά, πράγμα που δεν συνέβη στην προκειμένη περίπτωση.
- 33 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το προσωπικό του τμήματος πωλήσεων που μεταφέρθηκε στην εταιρία Remia κατά τη μεταβίβαση γνώριζε άριστα τον τομέα της πώλησης σαλτσών και είχε τέσσερα χρόνια στη διάθεσή του για να εισαγάγει ένα νέο

ιδιόκτητο σήμα με την εταιρία Remia, χωρίς να ενοχληθεί από τη Nutricia ή τη Luysks. Δεδομένου ότι πρόκειται για έναν τομέα που δεν είναι υψηλής τεχνολογίας και όπου δεν υφίστανται μακροπρόθεσμες συμβάσεις παραδόσεως, το διάστημα αυτό ήταν υπεραρκετό. Εξάλλου, έστω και αν ορισμένη πελατεία συνδεόταν με το προσωπικό πωλήσεως που δεν μεταφέρθηκε, το γεγονός αυτό έπρεπε κατά την Επιτροπή, και εδώ επίσης, να εκφραστεί στη συμφωνηθείσα κατά τη μεταβίβαση τιμή πωλήσεως και όχι να έχει ως αποτέλεσμα την παράταση του χρόνου διάρκειας της ρήτηρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού.

- 34 Μολονότι το Δικαστήριο ασκεί κατά γενικό τρόπο πλήρη έλεγχο ως προς το αν συντρέχουν ή όχι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, φαίνεται ότι ο καθορισμός του επιτρεπόμενου χρόνου διάρκειας μιας ρήτηρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού που περιλαμβάνεται σε συμφωνία μεταβιβάσεως επιχειρήσεως απαιτεί περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στο Δικαστήριο να περιορίσει τον έλεγχο που ασκεί επί μιας τέτοιας εκτίμησης στην εξέταση του αν τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, αν η αιτιολογία της απόφασης ήταν επαρκής, αν τα πραγματικά περιστατικά ήταν ακριβή, και αν δεν υφίστατο προφανής πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας.
- 35 Στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες περιορίστηκαν στο να επικαλεστούν την ανακρίβεια ορισμένων γεγονότων και κυρίως την κακή εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων της προκειμένης περίπτωσης που έκανε η Επιτροπή για να περιορίσει σε τέσσερα χρόνια τη διάρκεια της ρήτηρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού.
- 36 Ούτε από τα έγγραφα της δικογραφίας, ούτε από την ενώπιον του Δικαστηρίου συζήτηση συνάγεται ότι η Επιτροπή ορίζοντας σε τέσσερα χρόνια την περίοδο, πέραν της οποίας η περιλαμβανόμενη στη « συμφωνία μεταβιβάσεως σάλτσες » ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, βασίστηκε σε ανακριβή γεγονότα και υπέπεσε σε προφανή πλάνη εκτιμήσεως του συνόλου των πραγματικών περιστατικών της προκειμένης περίπτωσης.

Επί της εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης

- 37 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται κυρίως ότι κακώς η Επιτροπή αρνήθηκε να εφαρμόσει την επιδιωκόμενη βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης χορήγηση εξαιρέσεως. Πράγματι, η Επιτροπή αιτιολόγησε ανεπαρκώς την απόφασή της και έλαβε υπόψη εσφαλμένως τα ιδιαίτερα στοιχεία σχετικά με τη μεταβίβαση της εταιρίας Remia και την αναγκαιότητα να περιληφθεί στη μεταβίβαση αυτή ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού.

- 38 Σχετικά με το ζήτημα αυτό, πριν εξεταστεί η επιχειρηματολογία των διαδίκων, επιβάλλεται να τονιστεί ότι μια συμφωνία που αποδεικνύεται αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χορηγήσεως εξαιρέσεως βάσει της τρίτης παραγράφου του άρθρου αυτού παρά μόνο αν συγκεντρώνει τις εξής προϋποθέσεις:
- συμβάλλει στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή στην προώθηση τεχνικής ή οικονομικής προόδου·
 - εξασφαλίζει συγχρόνως στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει·
 - δεν επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων αυτών·
 - δεν παρέχει στις επιχειρήσεις αυτές τη δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος των σχετικών προϊόντων.
- 39 Οι προσφεύγοντες, τόσο στην ανακοίνωσή τους προς την Επιτροπή όσο και κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, υποστήριξαν ότι η μεταβίβαση είχε συντελέσει στη βελτίωση της παραγωγής και στην προώθηση της τεχνικής προόδου στον τομέα των σαλτσών. Προσέθεσαν ότι στο εξής η επιχείρηση ήταν πιο ισχυρή από ό, τι προηγουμένως, ότι η τεχνογνωσία της Remia στον τομέα των σαλτσών είχε διατηρηθεί και ότι η εξασφάλιση των θέσεων απασχολήσεως που προέκυψε από τη συναλλαγή αυτή έπρεπε να θεωρηθεί ως στοιχείο προωθήσεως της οικονομικής προόδου. Το γεγονός αυτό προσφέρει άμεσο όφελος στους καταναλωτές, ιδίως υπό τη μορφή του συνεχούς εφοδιασμού της αγοράς των προϊόντων αυτών, το σήμα των οποίων τους είναι οικείο. Τέλος, σχετικό με την προϋπόθεση ότι η συμφωνία δεν πρέπει να καταργεί τον ανταγωνισμό για ένα σημαντικό τμήμα των σχετικών προϊόντων, οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν, κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι η αγορά σαλτσών, κατά το χρόνο της αναδιάρθρωσης της εταιρίας Nutricia, χαρακτηριζόταν από την ύπαρξη μεγάλου αριθμού ανταγωνιστών. Από αυτό συμπεράιναν ότι οι δύο ρήτρες απαγορεύσεως του ανταγωνισμού κατά κανένα τρόπο δεν έχουν ως αποτέλεσμα κατάργηση του ανταγωνισμού για ένα σημαντικό μέρος των σχετικών προϊόντων, αλλά ήταν απαραίτητες για την πραγματοποίηση των στόχων της συμφωνίας μεταβιβάσεως.
- 40 Πρώτον, όσον αφορά το λόγο που στηρίζεται στο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που απορρίπτει την αιτούμενη σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, εξαίρεση, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, πρέπει να σημειωθεί ότι, μολονότι εκ πρώτης όψεως η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης περί αρνήσεως χορηγήσεως της εξαίρεσης του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, μπορεί να φανεί, όπως περιέχεται στην 41η αιτιολογική σκέψη της απόφασης αυτής, κάπως συνοπτική,

πρέπει η αιτιολογία αυτή να εκτιμηθεί ενόψει του συνολικού περιεχομένου της προσβαλλόμενης απόφασης, της οποίας ορισμένες άλλες παράγραφοι δίνουν άμεση απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγοντες προς στήριξη της αίτησης εξαιρέσεως που υπέβαλαν σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3.

- 41 Έτσι, στην 7η και την 31η αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης απόφασης τονίζεται ότι τα σχετικά προϊόντα, δηλαδή οι σάλτσες, παρασκευάζονται εύκολα, ότι η τεχνική τους είναι πολύ γνωστή και ότι δεν εμφανίζουν κανένα χαρακτηριστικό υψηλής τεχνολογίας. Η αιτιολογία αυτή ανταποκρίνεται επαρκώς στην επιχειρηματολογία που στηρίζεται στη φερόμενη προώθηση της τεχνικής προόδου που είχε ως συνέπεια η μεταβίβαση της Remia.
- 42 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία που στηρίζεται στο ότι μόνο μια δεκαετούς διάρκειας ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού θα επέτρεπε την επιβίωση της επιχείρησης και την εξασφάλιση της απασχόλησης, πρέπει ασφαλώς να σημειωθεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 25ης Οκτωβρίου 1977 (Metro, 26/76, Jurispr. σ. 1875), η εξασφάλιση των θέσεων απασχολήσεως στο πλαίσιο της βελτίωσης των γενικών συνθηκών παραγωγής, ιδίως υπό περιστάσεις δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, εντάσσεται στο πλαίσιο των στόχων, την επιδίωξη των οποίων επιτρέπει το άρθρο 85, παράγραφος 3. Εντούτοις, φαίνεται ότι στην επιχειρηματολογία αυτή δόθηκε επαρκής απάντηση με την προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως την 31η αιτιολογική σκέψη, όπου η Επιτροπή εξηγεί ακριβώς τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι περίοδος τεσσάρων ετών είναι αρκετή για να καταστεί δυνατό στη Remia να διασφαλίσει τη θέση της στην αγορά έναντι του ανταγωνισμού της Luycs. Εξάλλου, και εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή στην 27η αιτιολογική σκέψη διευκρίνισε ότι, αν μια επιχείρηση, παρά την αντικειμενικά αναγκαία προστασία που πέτυχε με ρήτρα απαγορεύσεως του ανταγωνισμού, αποδεικνύεται μη βιώσιμη, το γεγονός αυτό δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει μεγαλύτερο χρόνο διάρκειας της ρήτρας αυτής.
- 43 Τέλος, η 6η αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης απόφασης περιγράφει με επαρκή ακρίβεια και με διατύπωση άλλωστε, παρόμοια με αυτή που χρησιμοποίησαν οι προσφεύγοντες κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, τη δομή της αγοράς σαλτσών εντός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας κατά το χρόνο της μεταβίβασης.
- 44 Υπό τις περιστάσεις αυτές και λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, όπως διευκρινίστηκε πιο πάνω, φαίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δίνει επαρκή απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγοντες προς στήριξη της αίτησης εξαιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, και επιτρέπει στο Δικαστήριο να ασκήσει πλήρως τον έλεγχό του νομιμότητας.

- 45 Δεύτερον, όσον αφορά το λόγο που στηρίζεται στο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον απορρίπτει την κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3, αίτηση εξαίρεσεως, βασίζεται επί εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, πρέπει να τονιστεί, όπως έκρινε και το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφασή του της 17ης Ιανουαρίου 1984 (VBVB κ.ά. κατά Επιτροπής, 43 και 63/82) ότι στην περίπτωση που επιδιώκεται εξαίρεση βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, εναπόκειται, πρωτίστως, στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να προσκομίσουν στην Επιτροπή τα αποδεικτικά στοιχεία που προορίζονται να θεμελιώσουν την οικονομική αιτιολογία της εξαίρεσης.
- 46 Η Επιτροπή, απαντώντας στην επιχειρηματολογία των προσφευγουσών εταιριών, όπως εκτέθηκε προηγουμένως, αμφισβητεί την ύπαρξη οποιασδήποτε αναπτύξεως της τεχνογνωσίας ή βελτίωσης της παρασκευής ή της διανομής των σαλτσών. Εξάλλου, σημειώνει ότι η διατήρηση στη ζωή, μέσω απαγορευόμενης από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης συμφωνίας, μιας μη βιώσιμης υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού επιχείρησης, δεν αποτελεί μέρος των προϋποθέσεων χορηγήσεως εξαίρεσεως που προβλέπει το άρθρο 85, παράγραφος 3. Τέλος, επισημαίνει ότι η διατήρηση της επίδικης ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού, πέραν του επιτρεπόμενου διαστήματος των τεσσάρων ετών, επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς στον ανταγωνισμό που δεν είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας μεταβιβάσεως.
- 47 Από το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας και από τις συζητήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου συνάγεται ότι οι προσφεύγοντες δεν κατόρθωσαν να αποδείξουν ότι η πέραν των τεσσάρων ετών διατήρηση της ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού ήταν ικανή να συντελέσει στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των σχετικών προϊόντων ή στην προώθηση της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, επιπλέον δε δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι η διατήρηση αυτής της ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού δεν επέβαλε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς στον ανταγωνισμό που να υπερβαίνουν αυτό που είναι απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας μεταβιβάσεως.
- 48 Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη του πεδίου εκτιμήσεως που διαθέτει σχετικά η Επιτροπή, δεν διαπιστώθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή αιτιολογία ή εσφαλμένη εκτίμηση.

Επί των αιτημάτων της προσφυγής, με τα οποία ζητείται η ακύρωση του άρθρου 5 της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον αναφέρει τον de Rooij ως αποδέκτη της εν λόγω αποφάσεως

- 49 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι για την εφαρμογή του άρθρου 85 της Συνθήκης ή του κανονισμού 17/62, ενδιαφερόμενη επιχείρηση είναι αποκλειστικά η εταιρία Remia και όχι ο de Rooij, ούτε ως ιδιώτης ούτε ως υπογράφας τη συμφωνία, πράγμα που οφείλεται σε καθαρά τυπικής φύσεως απαίτηση του ολλανδικού δικαίου.
- 50 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτή. Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, ο de Rooij ήταν συμβαλλόμενο μέρος στη « συμφωνία σάλτσες », βάσει της οποίας του αναγνωρίζονται, ιδίως στα άρθρα της 5 και 7, ίδια δικαιώματα ξεχωριστά από τα δικαιώματα της εταιρίας Remia. Εξάλλου, στη γνωστοποίηση που έγινε προς την Επιτροπή την 1η Ιουλίου 1981, για να επιτευχθεί χορήγηση εξαιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, ο de Rooij αναφέρεται από τους ίδιους τους προσφεύγοντες ως επιχείρηση, η οποία συμμετέχει στη συμφωνία ακριβώς όπως και η εταιρία Nutricia. Από τα προηγούμενα πρέπει να συναχθεί ότι η συμμετοχή του de Rooij, τόσο κατά τη σύναψη της συμφωνίας μεταβιβάσεως όσο και κατά την υπογραφή της ρήτρας απαγορεύσεως του ανταγωνισμού, ήταν ιδιαίτερης σημασίας, το γεγονός δε αυτό δικαιολογεί το ότι αναφέρθηκε ως αποδέκτης της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, τα προαναφερθέντα αιτήματα πρέπει να απορριφθούν.
- 51 Από όλες τις προηγούμενες σκέψεις συνάγεται ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς όλα της τα αιτήματα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της παρεμβαίνουσας η οποία υποστήριξε την καθής.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της παρεμβαίνουσας.

Due

Κακούρης

Everling

Galmot

Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 11 Ιουλίου 1985.

Ο γραμματέας

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

P. Heim

O. Due